

Nr 349.

Af herr **Lindhagen**, i anledning af *Kungl. Maj:ts proposition angående omorganisation af tekniska högskolan m. m. äfvensom löneroglering för lektorer m. fl. befattningshafvare vid Chalmers tekniska läroanstalt m. m.*

I propositionen nr 124 angående omorganisation af tekniska högskolan föreslås, att Riksdagen ville medgifva, att för uppförande af nya byggnader för tekniska högskolan må tagas i anspråk ett område af 65,000 kvadratmeter, beläget å en nord-nordväst om Sofiahemmet å norra Djurgårdens mark varande platå, som begränsas i väster af Riksmarskalksvägen, i öster af Margaretavägen och mot norr af Mellanvägen.

Norra Djurgården börjar i följd af sin belägenhet och naturskönhet blifva en alltmer begagnad park för hufvudstadens befolkning. Det bör också ej kunna ifrågasättas annat, än att därest denna trakt intages i stadsplanen och upplåtes till bebyggande, måste dock en hufvudsaklig del af ifrågavarande vidsträckta område bibehållas för sitt nuvarande ändamål att vara en friluftspark och idrottsplats för hufvudstadens invånare. Detta har äfven tidigare uttalats af riksmarskalksämberet och äfven uttryckligen framhållits i stadsfullmäktiges underdåniga yttrande den 1 april 1905 i fråga om stadsplanens utvidgning öfver nämnda mark.

Ett dylikt parkområde på ifrågavarande trakt gifver sig så godt som af sig själf. Det har framhållits hos stadsfullmäktige och vid offentliga möten och omfattas såsom ett axiom af den allmänna meningen, att de minnesvärda, natursköna trakterna kring Uggleviken och Fiskartorpet måste skonas, och att en bred remsa park bör här tagas undan, utgående från Valhallavägen eller rättare sagdt trakten bakom Sofiahemmet och sträckande sig öfver Ugglevikskällan, Fiskartorpet och Skuggan med omgifningar där bortom ned till vattnet vid Lilla Värtan. Hufvudstadens invånare

hafva såsom statsborgare en naturlig rätt till sin behöriga andel i statens jord för sina alldeles speciella behof, och de behöfva på ifrågakomna statsjord upplåtelse af dylika parker för att få frisk luft, hvila och förströelse.

Af vikt är härvid, att detta parkområde sträcker sig så långt in i staden som möjligt. Men det är nu midt i hjärtat af inkörsporten till detta sålunda tillämnade parkområde, som den ifrågavarande byggnaden skulle uppföras. Upplåtelsen skulle förstöra ett hittills skonadt vildt skogsparti alldeles in på staden med dess branter ned emot Margaretavägen och Ugglevikskällan. Och den af allmänheten värderade Bergsvägen skulle väsentligen utplånas, såsom gående midt öfver den tillämnade tomten. Detta måste betecknas som vandalism och en obotlig försyndelse mot kommande släkten.

Visserligen har byggnaden enligt detta förslag flyttats något fram emot Valhallavägen i förhållande till det år 1909 föreslagna läget. Men fortfarande åtgår en del af den vackraste skogen, och det öfriga skogspartiet förlorar helt och hållet sin vildmarksnatur genom detta närbelägna storbygge, hvarjämte den sista möjliga entrén från staden till det stora parkområdet afstänges. Det är för öfrigt nödvändigt, att här först uppgöres en plan för de framtida parkerna, så att ej deras möjligheter plottas bort undan för undan genom att byggnader planlöst uppföras den ena efter den andra på de bästa platserna, som falla vederbörande styrelser i tycket.

Med åberopande af hvad den i enahanda syfte vid 1909 års riksdag inom Andra kammaren väckta motionen (nr 250) jämväl i öfrigt innehåller, yrkas,

att det i propositionen nr 124 angående omorganisation af tekniska högskolan framlagda förslaget till plats för uppförande af nya byggnader för högskolan icke måtte af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 6 april 1911.

Carl Lindhagen.
